

[Helge Larsen.]

har sikret et rentefald, en nedsættelse af diskontoen og af obligationsrenten, til gavn for initiativ og privat virksomhed, og netop et stabilt prisniveau turde være noget af det væsentligste for den private opsparing.

Jeg ser derfor ikke, at den voldsomme dom, det ærede medlem hr. Erik Eriksen fældede over helhedsløsningen, er så fuldt ud berettiget, som det ærede medlem selv mente. Hvis jeg må tale lidt i billeder, så vil jeg sige — også sammenlignet med den tale, det ærede medlem holdt her i tirsdags — at måske har det ærede medlem ret i, at der ikke går nogen bro, at broerne er brudt af, men har det ærede medlem også brændt sine skibe?

Det ærede medlem hr. Poul Møller vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til yderligere. Det ærede medlem var jo så overordentlig interesseret i at komme til at diskutere skatteproblemer og ganske særlig kildeskat. Jeg vil gerne føje det ærede medlem heri, og jeg vil også gøre det, fordi det ærede medlem jo har ret i noget af det, det ærede medlem sagde: at sådan som debatten har formet sig, kan det være vanskeligt at fastholde de mange spørgsmål, der er debatteret. Jeg går ind på denne tankegang, og så vil jeg gerne fastholde netop det ærede medlems stilling til disse spørgsmål.

Det ærede medlem sagde i sin tale forleden dag, at landet har ikke råd til denne regering. Mon nu ikke det ærede medlem skulle nøjes med at tale på det konservative folkepartis vegne og ikke tale på landets vegne? Det kunne godt være, at der er en del, der har en anden vurdering af den økonomiske udvikling, end det ærede medlem har. Men så sagde det ærede medlem videre som begrundelse for denne udtalte mistillid til regeringen og dens partier: vi har mistet tilliden til regeringen på grund af regeringens udskydelse af de skattepolitiske mål, vi kunne enes om, med en højere proportionalgrænse og en øget beskatning af forbruget. Altså dette har svækket det ærede medlems tillid.

Jeg vil gerne sige, at for det radikale venstre står det også sådan, at vi gerne ønsker en videreførelse af den proportionale beskatning, når det sker samtidig med en forhøjelse af bundgrænsen. Det sagde jeg i tirsdags; jeg gentager det her. Jeg vil også

gerne gentage, hvad jeg sagde i tirsdags: at vi har ikke de økonomiske muligheder derfor i dag. Vi har dem ikke efter alt at dømme i indeværende år, og derfor sagde jeg klart — og jeg gentager det her — at der kunne efter mit partis opfattelse ikke være tale om nogen ændring i udskrivningsloven, når den kommer til behandling.

Men når nu det ærede medlem har dette ønske om at lægge en øget beskatning på forbruget, ja, må jeg så spørge det ærede medlem: hvordan vil det ærede medlem gøre dette? Vil det ærede medlem — for at spørge ganske koncist — foreslå, at vi forhøjer beskatningsprocenten i engrosomsætningen fra de nuværende 9 pct.? Det var jo en vej, man kunne gå. Ønsker det ærede medlem at gå denne vej? Jeg synes, det ville være rart at få klarhed over dette, og jeg tror, man skal gøre sig klart, at den beskatning, vi har, 9 pct. i engrosomsætningen, er en overordentlig høj beskatning sammenlignet med andre lande. Jeg føler lyst til at føje til, at netop den skattepolitik, som det ærede medlem her stod som talsmand for, dens muligheder smed det ærede medlem vel regulært på gulvet, da det ærede medlem lagde sig fast på omsætningsafgift i engrosleddet under omsforhandlingerne.

Dernæst vil jeg gerne lige gøre et par bemærkninger om problemet kildeskat. Det ærede medlem gik jo voldsomt mod det, der står i åbningstalen om, at man videre må undersøge mulighederne for at gennemføre en kildeskat med skattefradragreglens bevarelse. Det ærede medlem erklærer, at det var umuligt, at det var socialisering. (*Poul Møller*: Det har jeg ikke sagt!). Må jeg så gøre det ærede medlem opmærksom på, hvad det ærede medlem muligvis har glemt, at det konservative folkeparti i 1949 i sit efterkrigsprogram krævede indførelse af kildeskat. Må jeg yderligere have lov til at citere — med den højtærede formands tilladelse — hvad det ærede medlem hr. Poul Møller skrev i bogen „De politiske Partier“, der blev udsendt i 1949. Det ærede medlem skrev på side 178:

„Det konservative folkeparti er tilhænger af, at indkomstskatter overalt, hvor det er teknisk muligt, opkræves samtidig med lønudbetalingen.“

Det er altså kildeskat. Der er intet at sige til, at det ærede medlem har ændret stand-